

IV

(Актове, приети преди 1 декември 2009 г. по силата на Договора за ЕО, Договора за ЕС и Договора за Евратом)

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 17 юни 2009 година

относно схемата за консолидиране на задълженията в големи размери на земеделските кооперации и на земеделските стопанства, прилагана в област Lazio (Италия) на основание на Регионален закон № 52/1994 и рефинансирана по член 257 от Регионален закон № 10 от 10 май 2001 година

(нотифицирано под номер C(2009) 4525)

(само текстът на италиански език е автентичен)

(2010/27/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, по-специално член 88, параграф 2, алинея първа,

като покани заинтересованите страни да представят становища съгласно посочения член,

като има предвид, че:

I. ПРОЦЕДУРА

(1) С писмо от 11 септември 2001 г., регистрирано на 13 септември 2001 г., Постоянното представителство на Италия към Европейския съюз съобщи на Комисията текста на член 257 от Регионален закон № 10 от 10 май 2001 г., който изменя член 2 от Регионален закон № 52 от 31 октомври 1994 г., съгласно член 88, параграф 3 от Договора за ЕО.

(2) С писмо от 19 април 2002 г., регистрирано на 22 април 2002 г. Постоянното представителство на Италия към Европейския съюз съобщи на Комисията допълнителната информация, поискана от италианските органи във връзка с посочените разпоредби с писмо от 9 ноември 2001 г.

(3) След като проучиха тази информация, с писмо от 17 юни 2002 г. службите на Комисията поискаха от италианските органи да съобщят допълнителна информация в рамките на следващите четири седмици.

(4) Тъй като не получиха никакъв отговор в срока, определен в писмото от 17 юни 2002 г., службите на Комисията с ново писмо от 19 август 2003 г. отправиха настоятелна молба за вече поисканата информация.

(5) С писмо от 23 октомври 2003 г., регистрирано на 29 октомври 2003 г., Постоянното представителство на Италия към Европейския съюз съобщи на Комисията допълнителната информация, поискана от италианските органи в писмото от 17 юни 2002 г.

(6) С писмо от 11 декември 2003 г. Комисията уведоми Италия за своето решение да започне процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора за ЕО, по отношение на разпоредбите на член 257 от Регионален закон № 10 от 10 май 2001 г. (наричан по-долу „Закон № 10/01“), както и на помощите, отпуснати между 1 януари 1998 г. и 20 май 2001 г. (дата на влизане в сила на посочения Закон № 10/01) в рамките на схемата на помощите, които трябва да бъдат рефинансирани от бюджета, предвиден в посочения член ⁽¹⁾.

(7) Решението на Комисията да започне процедура беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽²⁾. Комисията покани заинтересованите страни да представят становищата си по въпроса.

(8) Комисията не получи никакви становища от страна на заинтересованите страни. Италианските органи все пак се срещнаха със службите на Комисията, за да внесат уточнения на становищата, формулирани от тях в резултат на започването на процедурата, предвидена от член 88, параграф 2 от Договора за ЕО.

(9) Със съобщение по електронната поща от 3 април 2009 г. Постоянното представителство на Италия към Европейския съюз предаде на Комисията писмо от италианските органи, което обобщава обсъждането, станало по време на срещата, спомената в предходния параграф.

⁽¹⁾ Писмо SG (2003) D/233340.

⁽²⁾ ОВ С 15, 21.1.2004 г., стр. 28.

II. ОПИСАНИЕ

Нотифицирана мярка

(10) Член 257 от Закон № 10/01 предвижда допълнителен бюджетен кредит в размер от 400 милиона италиански лири (206 583 EUR) под формата на лихвена субсидия за петнадесетгодишните заеми за консолидирането на задълженията в големи размери на земеделските кооперации и консорциуми от земеделски кооперации и на земеделските стопанства, по смисъла на Регионален закон № 52 от 31 октомври 1994 г. (наричан по-долу „Закон № 52/94“), изменен със Закон № 13 от 29 април 1996 г. (наричан по-долу „Закон № 13/96“). Той изменя също така член 2 от Закон № 52/94, като разширява възможността за ползване на помощите, предвидени в последния, до задълженията в големи размери, съществуващи към 31 декември 2000 г. На последно място, той включва клауза, според която предвидените помощи може да бъдат осъществени само след публикуването в *Официален бюлетин на област Лацио (Bollettino ufficiale della Regione Lazio)* на положителния резултат от проверката, извършена от Комисията по смисъла на членове 87 и 88 от Договора за ЕО.

Правно основание, изменено от нотифицираната мярка

(11) Закон № 52/94, който е правното основание на консолидирането, предвиждаше следното:

- a) помощ за кооперациите и консорциумите от кооперации под формата на помощ за изплащане на лихвите по петнадесетгодишните заеми за консолидирането на задълженията в големи размери, произтичащи от финансираня, които не се ползваха от публични средства (член 1, параграф 1);
- б) помощ за земеделските стопанства под формата на помощ за изплащане на лихвите по петнадесетгодишните заеми за консолидирането на задълженията в големи размери, произтичащи от вече осъществени инвестиции (член 1, параграф 2);
- в) помощ под формата на субсидии за кооперациите и консорциумите от кооперации при сливане или присъединяване към друга кооперативна организация до 50 % от задълженията, вписани в баланса на кооперациите или на посочените консорциуми, за уреждане на въпросните задължения (член 4);
- г) под „задължения в големи размери“ се разбираха задълженията, произтичащи от краткосрочни, средносрочни и дългосрочни банкови финансираня, придобити без държавни помощи, съществуващи към датата на влизане в сила на закона.

(12) Комисията започна процедурата по разследване, установена в член 88 (бивш член 93), параграф 2 от Договора за ЕО, по отношение на помощите, предвидени от въпросния закон⁽³⁾, защото не беше уверена, че те съответстват на критериите, на които на времето се беше основавала за своя анализ.

(13) Съгласно тези критерии Комисията смяташе този вид субсидия за оперативни помощи, които по принцип можеше да се считат за съвместими с общия пазар само ако бяха изпълнени следните три условия:

a) посочените помощи трябваше да се отнасят до задължения в големи размери, произтичащи от заеми, сключени за финансиране на вече осъществени инвестиции;

б) общата сума на помощите, евентуално предоставени по времето, когато заемът е бил сключен, и на въпросните помощи не можеше да превишава процента, допускан по принцип от Комисията, тоест:

— за инвестициите в първичния селскостопански сектор: 35 % или 75 % в районите в неблагоприятно положение по смисъла на Директива 75/268/ЕИО на Съвета⁽⁴⁾;

— за инвестициите в сектора на преработката или на търговията със селскостопански продукти: 55 % (или 75 % в районите по Цел 1) за проектите, съответстващи на отрасловите програми или на една от целите от член 1 от Регламент (ЕИО) № 866/90 на Съвета⁽⁵⁾, и 35 % (или 50 % в районите по Цел 1) за другите проекти, които не са били изключени въз основа на критериите за подбор съгласно точка 2 от приложението към Решение 90/342/ЕИО на Комисията⁽⁶⁾ (или към Решение 94/173/ЕО на Комисията⁽⁷⁾);

в) въпросните помощи можеха да бъдат отпускани единствено в резултат на изменения на лихвените проценти за новите сключени заеми, за да се държи сметка за измененията на лихвените разходи (сумата на помощите трябваше в такъв случай да е по-малка или равна на разходите, предизвикани от това изменение) или трябваше да се отнасят до земеделски стопанства, които предлагат гаранции за рентабилност, по-специално в случая, в който икономическите задължения, произтичащи от съществуващите заеми, бяха такива, че да нанесат вреда на стопанствата или да ги доведат до фалит.

(14) В резултат на започването на процедурата италианските органи измениха Закон № 52/94 със Закон № 13/96, въз основа на което Комисията можа да прекрати посочената процедура, като декларира за съвместими с общия пазар помощите, както са изменени от посочения закон⁽⁸⁾.

⁽⁴⁾ ОВ L 128, 19.5.1975 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 91, 6.4.1990 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 163, 29.6.1990 г., стр. 71.

⁽⁷⁾ ОВ L 222, 20.9.1995 г., стр. 19.

⁽⁸⁾ Писмо SG (96) D/3465 от 29 март 1996 г.

⁽³⁾ Досие С 43/95 (ex NN 73/94) (ОВ С 327, 7.12.1995 г., стр. 9).

(15) Измененията, внесени в схемата от Закон № 13/96, са следните:

- а) финансовата помощ в размер до 50 % от задълженията, вписани в баланса на кооперациите при сливане или присъединяване, беше отменена;
- б) финансовите помощи за консолидирането на задълженията в големи размери на кооперациите и консорциумите от кооперации (член 1, параграф 1 от Закон № 52/94), както и помощите за стопанствата (член 1, параграф 2), може да бъдат предоставени само за консолидирането на задълженията, произтичащи от осъществяването на инвестиции;
- в) посочените помощи могат да касаят само една част от инвестицията (дял), съответстваща на 80 % за кооперациите и на 65 % за земеделските стопанства;
- г) помощите трябва да бъдат предоставяни в рамките на процентите, допускани по принцип от Комисията, като обща сума на евентуално предоставените помощи, когато заемът е бил сключен, и на въпросните помощи, тоест: 35 % (75 % в районите в неблагоприятно положение съгласно Директива 75/268/ЕИО) за инвестициите в първичния селскостопански сектор и 55 % за инвестициите в сектора на преработката или търговията със селскостопански продукти;
- д) въпросните помощи могат да се отнасят само до земеделски стопанства или кооперации, които предлагат гаранции за рентабилност, по-специално в случая, в който икономическите задължения, произтичащи от съществуващите заеми, са такива, че да нанесат вреда на стопанствата или да ги доведат до фалит.

(16) Схемата за помощи, одобрена, като се държи сметка за тези изменения, остана неизменена, докато Комисията взе решение да започне процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора за ЕО, по отношение на разпоредбите на член 257 от Закон № 10/01.

III. ЗАПОЧВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА СЪГЛАСНО ЧЛЕН 88, ПАРАГРАФ 2 ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕО

(17) Комисията започна процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора за ЕО, по отношение на разпоредбите на член 257 от Закон № 10/01, както и на помощите, отпуснати между 1 януари 1998 г. и 20 май 2001 г. (дата на влизане в сила на посочения Закон № 10/01) в рамките на схемата на помощите, които е трябвало да бъдат рефинансирани от бюджета, предвиден в посочения член, тъй като се съмняваше в съвместимостта на въпросните помощи с общия пазар, по-специално във връзка със следното:

а) бюджетният кредит, предвиден в член 257 от Закон № 10/01, трябваше да служи за финансиране на схема за помощи за консолидирането на задълженията в големи размери на земеделските стопанства и на кооперациите, одобрена от Комисията през 1996 г. въз основа на специални условия по оздравяването и реструктурирането на предприятия в затруднения, които можеше да бъдат използвани в селскостопанския сектор вместо разпоредбите на Насоки на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение от 1994 г.⁽⁹⁾ (наричани по-долу „Насоки от 1994 г.“), както изрично е предвидено в последните;

б) Насоки от 1994 г. бяха заменени с Насоки на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение от 1997 г. (по-долу наричани „Насоки от 1997 г.“)⁽¹⁰⁾, които установиха нови условия, приложими за селскостопанския сектор; схемата трябваше да бъде адаптирана към тези нови условия, считано от 1 януари 1998 г.; във всички случаи, никое от наличните сведения не позволяваше да се определи осъществяването на адаптирането;

в) Насоки от 1997 г. на свой ред бяха заменени с Насоки на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение от 1999 г. (по-долу наричани „Насоки от 1999 г.“), към които въпросната схема трябваше да бъде адаптирана по същия начин;

г) никое от наличните сведения не позволяваше да се установи, че въпросната схема е адаптирана към условията на Насоки от 1999 г.;

д) в този контекст съвместимостта с общия пазар на помощите, предоставени между 1 януари 1998 г. и 20 май 2001 г. (дата на влизане в сила на посочения Закон № 10/01), както и на начините за използване на бюджета, предвиден от член 257 от Закон № 10/01, изглеждаше съмнителна.

IV. СТАНОВИЩА НА ИТАЛИАНСКИТЕ ОРГАНИ

(18) С писмо от 2 юли 2004 г., регистрирано на 7 юли 2004 г., Постоянното представителство на Италия към Европейския съюз съобщи на Комисията становищата, формулирани от италианските органи в резултат на започването на процедурата съгласно член 88, параграф 2 от Договора по отношение на разпоредбите на член 257 от Закон № 10/01, както и на помощите, отпуснати между 1 януари 1998 г. и 20 май 2001 г. (дата на влизане в сила на посочения регионален закон) в рамките на схемата за помощи, които трябваше да бъдат рефинансирани от бюджета, предвиден в посочения член.

⁽⁹⁾ ОВ С 368, 23.12.1994 г., стр. 12.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 283, 19.9.1997 г., стр. 2.

- (19) В това писмо италианските органи съобщават преди всичко за оттеглянето на нотификацията на член 257 от Закон № 10/01, както и за започването на процедурата за неговото отменяне, като уточняват, че нито са взети мерки за приложение, нито са отпуснати помощи въз основа на посочения член.
- (20) Италианските органи подчертават също така че — в писмото за одобряване на Закон № 52/94 — Комисията декларира, че разглежданите помощи отговарят на критериите, приложими към тях, и следователно могат да се ползват от дерогацията съгласно член 92 (станал член 87, параграф 3, буква в) от Договора, доколкото са мерки, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, без да изменят търговията до степен, която противоречи на общия интерес; Комисията не се позовава на насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение.
- (21) Според тях, както става ясно от кореспонденцията с Комисията от 1994 до 1996 г., е очевидно, че целта на Закон № 52/94 е да се предотврати земеделските предприятия, в момента на осъществяването на инвестициите, да се изправят пред лихвени проценти, по-високи в сравнение с пазарните, в резултат на колебанието в лихвените разходи, което щеше да ги постави в затруднение. Област Lazio, освен това, винаги е гарантирала, че ще проверява рентабилността на предприятията бенефициери, по-специално въз основа на оздравителните планове, които последните бяха длъжни да представят съгласно Закон № 52/94 и неговите изменения.
- (22) В този контекст италианските органи считат, че помощите, предвидени в Закон № 52/94, може да се ползват от дерогацията съгласно член 87, параграф 3, буква в) от Договора за ЕО.
- (23) В писмото от 2 юли 2004 г. италианските органи питаха също така дали — в случай на проверка, от гледна точка на оздравяването и реструктурирането на предприятията в затруднение, на помощите, отпуснати през периода 1998—2000 г.⁽¹¹⁾ за заеми, съществуващи към 5 декември 1994 г. — не би било възможно да се приложи точка 2.5 от Насоки от 1997 г., съгласно които „... насоките също така не засягат приложението на схемите за помощ, разрешени с цели, различни от оздравяването или реструктурирането, като например регионалното развитие [и] развитието на МСП“, като се вземе под внимание, че предвидените от Закон № 52/94 мерки са били одобрени, тъй като са мерки, предназначени да улеснят развитието на някои дейности или на някои икономически региони, без да се изменя търговията до степен, която противоречи на общия интерес.
- (24) Накрая, в отговор на изложеното в точка 29 от писмото от 11 декември 2003 г. (вж. бележка под линия 1), в която Комисията молеше италианските органи да ѝ предадат редица регионални решения, както и извлечения от всички финансови закони, приети след 1 януари 1998 г., за да ѝ позволят да определи точната сума на бюджетните кредити, предназначени всяка година за финансирането на въпросната схема, италианските органи уточниха, че:
- единственото финансиране, предвидено за Закон № 52/94, е финансирането, предвидено в самия закон и отразено в регионалния бюджет от 1995 г.⁽¹²⁾;
  - задълженията по разходите са конкретизирани едва през 1996 г., след като законът е одобрен от Комисията;
  - след това, интервенциите в полза на предприятията, отговарящи на условията по Закон № 52/94, са финансирани посредством средства, които са се освободили благодарение на спестяванията, произтичащи от намаляването на лихвените проценти и от строгото прилагане на закона, без да има нужда да се прибегва до допълнителни бюджетни средства;
  - интервенцията на област Lazio в полза на земеделските стопанства се е отнасяла само до банковите кредити, свързани с реализацията на инвестиции и съществуващи към 5 декември 1994 г., като се напомня, че през 1994 г., както и през предходните години, Италия има един от най-високите лихвени проценти сред държавите от Съюза.
- (25) В писмото, предадено на Комисията на 3 април 2009 г., италианските органи уточниха, че всички молби за помощ в рамките на схемата са подадени преди 1 януари 1998 г.

V. ОЦЕНКА

- (26) Съгласно член 87, параграф 1 от Договора за ЕО с общия пазар са несъвместими, доколкото засягат търговията между държавите-членки, помощите, предоставени от държавите или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, които чрез поставяне в по-благоприятно положение на някои предприятия или на производството на някои стоки нарушават или заплашват да нарушат конкуренцията.
- (27) Разглежданата мярка съответства на това определение, доколкото поставя в по-благоприятно положение определени предприятия (онези, които трябва да посрещнат задължения в големи размери в селскостопанския сектор) и може да засегне търговията, като се вземе под внимание положението, което Италия заема в сектора на селскостопанското производство (например през 2006 г. Италия е била на трето място по производство на телешко и говеждо месо и на първо място по производство на домати в Съюза).

⁽¹¹⁾ Италианските органи се позовават на 2000 г., а не на 2001 г., тъй като след 2000 г. не са предоставяни никакви помощи.

⁽¹²⁾ Тоест 4 000 000 000 ITL (2 061 856 EUR). През периода 1998—2000 г. предоставените помощи са възлизали на 1 400 000 000 ITL (721 650 EUR).

- (28) Все пак, в случаите, предвидени от член 87, параграфи 1 и 3 от Договора за ЕО, някои мерки може да се считат, по изключение, съвместими с общия пазар.
- (29) В конкретния случай, като се вземе предвид естеството на разглежданата схема, единствената дерогация, на която може да се направи позоваване, е съгласно член 87, параграф 3, буква в) от Договора, предвиждащ, че може да се считат за съвместими с общия пазар помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или икономически региони, стига да не изменят условията на търговията до степен, която противоречи на общия интерес.
- (30) Преди да разгледа приложимостта на тази дерогация, Комисията отбелязва, че — в писмо от 2 юли 2004 г. след започването на процедурата, установена в член 88, параграф 2 от Договора за ЕО — италианските органи са посочили, че е започната процедура за отмяна на член 257 от Закон № 10/01 и че не са отпускани никакви помощи съгласно разпоредбите на този член. С телекс от 20 септември 2005 г. службите на Комисията поискаха от италианските органи да предоставят доказателство за отменянето на член 257 от Закон № 10/01.
- (31) Службите на Комисията получиха отговор на посочения телекс с писмо от 16 юли 2008 г., което потвърждава отмяната — с член 27, параграф 2 от Регионален закон № 4 от 28 април 2006 г. — на спорните разпоредби в член 257 от Закон № 10/01, чието приложение, във всички случаи, е блокирано още от започването на процедурата по член 88, параграф 2 от Договора за ЕО. Освен това италианските органи обявиха оттеглянето на нотификацията на цитирания член 257 в писмото си от 2 юли 2004 г.
- (32) Предвид тези обстоятелства Комисията няма основание да продължава своите разследвания относно разпоредбите на член 257 от Закон № 10/01 и може да прекрати процедурата по разследване.
- (33) Що се отнася до приложимостта на дерогацията съгласно член 87, параграф 3, буква в) от Договора по отношение на помощите, предоставени между 1 януари 1998 г. и 31 декември 2000 г. (вж. бележка под линия 11), службите на Комисията отбелязват, че италианските органи — в становищата, предоставени след започването на процедурата съгласно член 88, параграф 2 от Договора, и по време на проведената след това среща — уточниха, че въпросните интервенции са финансирани изключително от сумите, записани в бюджета на схема С 43/95, одобрена от Комисията (вж. съображение 24). Освен това от писмото на италианските органи, предадено на 3 април 2009 г., се стига до заключението, че всички молби за помощ са подадени преди 1 януари 1998 г. (вж. съображение 25).
- (34) Тъй като от посочените уточнения става ясно, че сумите, използвани през периода 1998—2000 г., вече са предмет на решение на Комисията и че не са подадени молби след датата, от която всяка нова молба е трябвало да бъде адаптирана към новите разпоредби по въпросите на помощите за оздравяването и реструктурирането на предприятия в затруднение (вж. съображение 17), Комисията няма вече основание да се произнася отново, от гледна точка на посочените разпоредби, относно приложимостта на дерогацията съгласно член 87, параграф 3, буква в) от Договора за ЕО по отношение на помощите, предоставени през периода 1998—2000 г., които фактически съставляват продължението на финансиранята, произтичащи от молби за помощ, подадени преди 1 януари 1998 г. и отговарящи на условията съгласно съображение 15, одобрени вече от нея (вж. съображение 14). Следователно и процедурата, започната по отношение интервенциите, осъществени през периода 1998—2000 г., също може да бъде прекратена,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Процедурата съгласно член 88, параграф 2 от Договора за ЕО, започната с писмо от 11 декември 2003 г. ⁽¹³⁾ по отношение на посочената схема, се прекратява като лишена от основание, тъй като Италия оттегли нотификацията на 2 юли 2004 г. и не даде ход на проекта за помощ.

Член 2

Процедурата съгласно член 88, параграф 2 от Договора за ЕО, започната по отношение на помощите, отпуснати от Италия (област Lazio) през периода 1998—2000 г., в рамките на схемата, основаваща се на разпоредбите на Закон № 52/94, изменен със Закон № 13/96, се прекратява като лишена от основание.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Брюксел на 17 юни 2009 година.

За Комисията
Mariann FISCHER BOEL
Член на Комисията

⁽¹³⁾ Вж. бележка под линия 2.